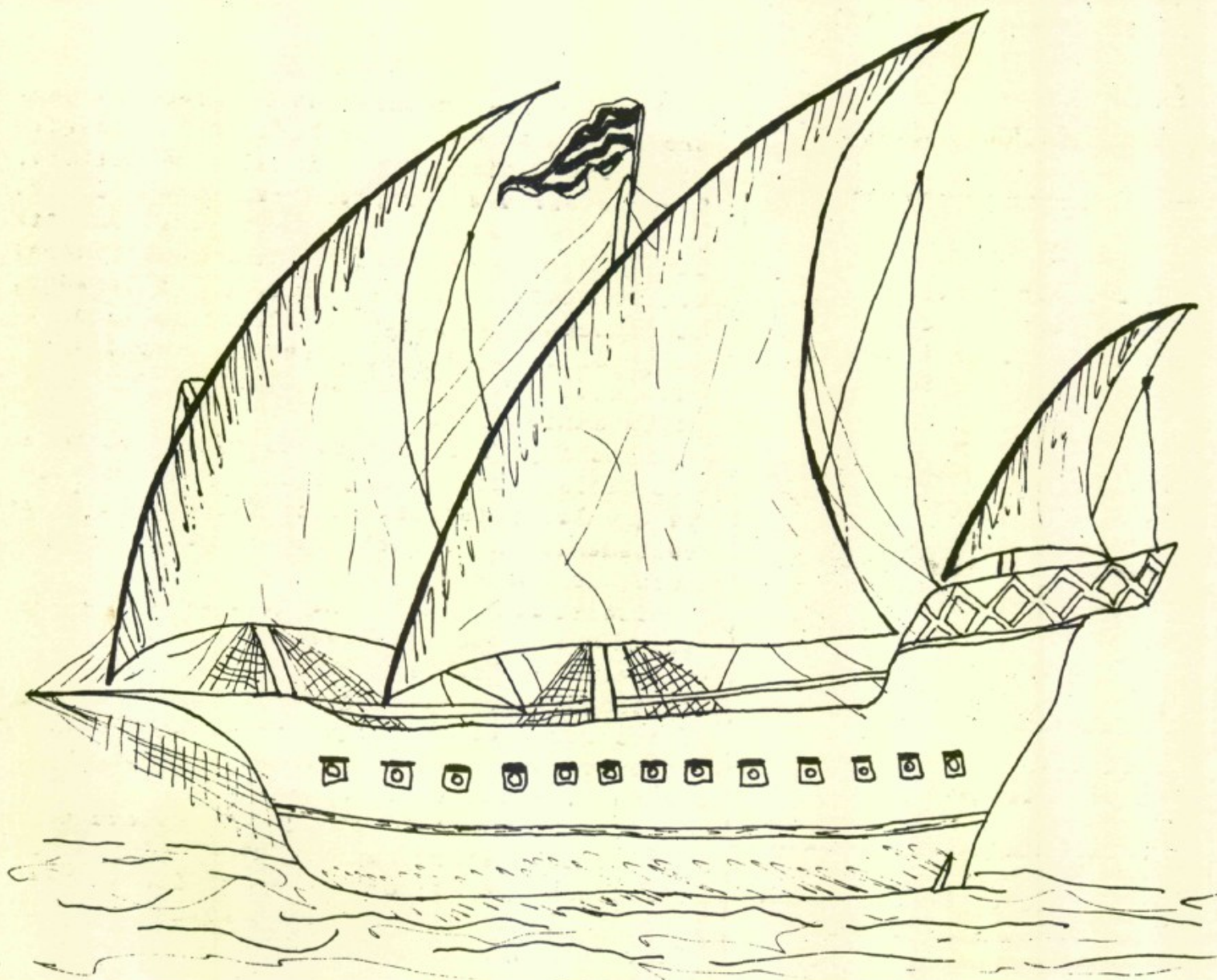

FEBRER

1980

PARLATGE **ANDRATX**

nº 2

SUMARI:

- 1- PORTADA
- 2- EDITORIAL
- 3- DESERTOR, NOU LIBRE DE JOAN FRANCESC MARCH
- 4- EL METGE PELEGRÍ (II)
- 5- POEMA
- 6- CRISIS ENERGETICA ???

- 7- A LA MORT DE LLORENÇ VILLALONGA
- 8- RELACIONS ENTRE ALARO I ANDRATX AL SEGLE XIV
- 9- A M^a DEL MAR BONET
- 10- LES ESCOLES
- 11- DARRERA PAGINA
- 12- CONTRAPORTADA

PORTADA

Correu de Mallorca al
segle XVIII

Idea: Miquel Parets

P A R I A T G E
=====

Nº 2 Febrer 79
Dipòsit legal PM 583/79

Edita.-

GRUP CULTURAL BALENGUERA

Caps de redacció.-

Antoni Mir i Salvà
Jaume Bosch i Bever
Sebastià Mener i Parets
Maria Garcia i Suau

Col·laboradors.-

Jean Francesc March
Baltasar Percel
Gabriel Tomàs
Ramon Rosselló
Antoni Miralles
Gillem Simé
Pere-Antoni

Il·lustradors.-

Sebastià Mener
Miquel Parets

ELS ARTICLES PUBLICATS EN
AQUESTA REVISTA EXPRESSEN
UNICAMENT L'OPINIO DELS
SEUS AUTORS

Imprimeix.-

Impresrapit de Mallorca
Tel. 21 08 22
Ciutat de Mallorca

Tirada: 200 exemplars.
Preu: 50 pts.

EDITORIAL

En el primer canvi que se producia den-
tre del Govern-UCD després de las pasadas
elecciones, dimitia el ministro de Cultura,
Clavero Arevalo per problemas autonemistas.

Ricardo de la Cierva es nombrado Ministro
de Cultura, asistiendo de entrada al funeral
del erudito mallorquin Llorenç Villalonga,
convenciendo de paso al intelectual andrit-
xel, Baltasar Percel, para que aceptase for-
mar parte de la lista de asesores culturales
de su Ministerio.

El consejo, asesor, que se hizo público en
los últimos dias es digno de cierto respeto,
ya que las personas que le forman estan di-
rectamente en contacto con el ambiente cul-
tural del momento.

Ricardo de la Cierva ha querido demostrar
con el nuevo consejo asesor, que para el Mi-
nisterio de Cultura, hacen falta hombres en-
tendidos en la materia, y no politicos cuyo
único deseo sea el figurar y no hacer nada en
favor de la Cultura, como viene ocurriendo
desde hace muchos años.

Con medidas como las que ha tomado el Mi-
nistro de Cultura, aplicadas en el Censell,
delegación de Cultura y Ayuntamiento, puede
que en Mallorca consiguiésemos un nivel cul-
tural digno.

No querramos jamas que la cultura de nues-
tro pueblo sea movida por cualquiera de las
opciones políticas, pero observemos cuales
son las que mejor la fomentan y la promue-
ven.

"DESERTOR" NOU LLIBRE DE J.F. MARCH

Dijous set de febrer va esser presentat al públic de Ciutat el darrer llibre de Joan Francesc March, Desertor. Obra que promet esser molt polèmica degut a la temàtica que aborda. La presentació es feu mitjançant una taula rodona sobre el problema de la violència.

En aquesta obra, tal com explica l'autor, es preten fer veure l'absurditat de les guerres i agressions, la necessitat de fugir de tota violència per impedir noves guerres, sobre tot, un conflicte nuclear de conseqüències imprevisibles.

"En el meu llibre -- diu Joan Francesc March -- no es critica cap estat concret ni cap exèrcit determinat, sinó les estructures de la societat actual en conjunt i la mentalitat dels estadistes de les grans potències que poden provocar el caos si mantenen els seus ideals de domini".

"L'actual concepte d'Estat -- afegeix -- ja no és vàlid, no ser veix. Així s'ha vist ben clar des de la primera guerra mundial: Un estat amb unes fronteres, un exèrcit i un govern que considera els de fora estrangers o enemics. Aquesta realitat ha convertit moltes de vegades les cordilleres i rius que separen els diferents països en camps de batalla horribles".

"Basta donar una volta per Europa i trobarem cementiris i més cementiris, amb milers de morts en guerres sense sentit. Ja el papa Benet XV va dir després de la primera conflagració mundial que si volien empedir que ni hagués una altra de pitjor, tot els Estats per acord mutu, havien de suprimir els exèrcits i el servei militar obligatori, establint un tribunal que sancionés als qui no complissin l'acord".

"Encara som enfora -- segueix parlant l'autor de Desertor -- de que els homes es convencin de l'error que representa seguir pel camí actual. Quan es plantejen aquestes teories sempre hi ha reaccions desconfiades, es pensa que és subversió, es té por de rompre les estructures i sortir d'elles. El ser humà es mou molt més per interessos i passions que no per lògica i raó, i davant el perill de perdre determinades coses pesa el crit en el cel".

"Però si no feim un gran canvi, tindrem un futur molt negre. Abans la humanitat no havia avançat de la manera que ho ha fet ara, mai tengué possibilitat de destruir el nostre planeta. Ara sí. Per això l'actitud de l'home actual és tan important. Cada dia s'inventen armes noves, es renovent els exèrcits, utilitzant una riquesa, una tècnica i una intel·ligència que s'haurien de posar al servei d'altres interessos, com la fraternitat entre els homes".

Varem preguntar a Joan Francesc March si opinava que tots els joves en edat militar s'haurien de fer objectors de consciència. Va respondre que és una cosa que depèn de les conviccions de cadascú. "Jo em conformaria que els joves que llegissin Desertor adquirissin un sentit crític madur davant el fet de prendre unes armes i vestir uniforme de soldat".

Desitjam fortament que el nou llibre de l'economista d'Andratx pugui despertar anhels de pau i concòrdia entre molta gent, sobre tot els joves.

Grup Cultural Balenquera

El Metge Pelegrí

Sovint m'he preguntat qui devia ser i com devia ser aquell Miquel Pelegrí, l'escrit del qual -que copiat a màquina omple vint folis ben complers- em var proporcionar ja fa anys el meu amic l'erudit Josep Sureda i Blanes, després d'haver-lo exhumat de la Reial Acadèmia de Medicina de Palma de Mallorca. He indagat en arxius, en persones. Arxius distints, cúmuls d'humitat, pols, res. Persones d'edat, a les quals en la seva infantesa, transcorreguda a principis de l'actual centúria, havien arribat els darrers ecos que la tradició oral conservava dels fets dels éssers encarnats, d'un segle, segle i mig, endarrera.

Com un rastre fantasmagòric, una suscita imatge de Don Miquel Pelegrí encara batega la exangüe espais dels records... Ell mateix, en la seva "Descripció Topogràfica de la vila d'Andratx", il·lustrada amb un "Discurs Médico-Físic", es qualifica, i pot ser amb un deix d'amarguesa, com d'una edat gairebé decrepita. D'aquí que, probablement, consideri el terreny d'Andratx "escabrós i d'unes muntanyes i uns paratges que amb dificultat poden ser visitats", no atrevint-se a cercar les plantes medicinals que s'hi puguin fer i la relació de les quals l'Acadèmia li sollicitava. Però afirma que tampoc no coneix "subjectes pràctics i exercitats en aquesta tan important facultat". Don Miquel es devia trobar molt sol potser més enllà de qualsevol esperança, inmers en una vellesa que es consumia en un ambient salvatge, desolat. Perquè la casa on vivia, segons que sembla ni tan solament es trobava entre les altres del poble, sinó allunyada en un turó d'agudes roques grises, Es Campets, entre l'esquerpa planta del margalló, el garrover fosc i reposat, la pinèda perfumada, a la cónica ombra de la muntanya, el Puig de Morella.

Molts cops he contemplat Es Campets. Es troba prop del camp de futbol d'Andratx, Ses Planes, dominat la plana d'ametllers. Encara hi queden unes quantes cases, negroses, abandonades, apinyades. Amb d'altres atlots, per no pagar l'entrada al recinte esportiu, fins i tot m'enfilava als penyalars des d'on vigilava la manifestació futbolística. No resta res, allí, del perit metge de la il·lustració. Ningú, tampoc, no viu en aquell lloc. Causa estupor, de vegades, pensar en aquest buit que espera llí, davant nostre..... Don Miquel devia tenir una mula, o més probablement un ase, per fer les visites a la seva escampada clientela, perquè de les quatre mil i escaig de persones que vivien aleshores al poble, menys de la meitat habitaven al seu nucli urbà. I dic un senzill ase perquè, a més de trobar-se sense cap auxiliar, el metge pelegrí mancava també de llibres "indispensables", per exemple de "botànics": no li devien sobrar, no, els doblers a don Miquel... Ni tampoc n'hi devia donar la professió, de la qual parla considerant-la com "les meves opressives ocupacions".

En el curs del seu treball, don Miquel es deixa veure com un hipocràtic fervent, observador de l'home i de la naturalesa. Simptomàticament, anomena "l'autor de la Naturalesa que (tot) ho sap, ho pot dir", sense deixar que una sola vegada faci acte de presència cap concepte religiós. Cal vencèr la malaltia amb remeis fruit de la raó i de la pràctica, i no apel·lant l'incognoscible quefer sobrenatural. Supos que això augmentaria la meua soledat ja que el portaria a xocar amb l'aleshores rector del poble, don Jaume Antoni Obrador i Soler.

Don Joan Baptista Ensenyat i Pujol, l'autor de la "Història de la Baronia" descriu així l'osmentat rector: "En la seva part externa, es

EL METGE PELEGRI

veia una mica vanitós, ja que vestia sotana i balandram de seda. D'un caràcter un poc violent, tenia tendència a dominar i avantposar-se a totes les altres autoritats". Finalment, el 98 es traslladat de parròquia i, per despit, es va emportar tots els llibres de fons de l'administració parroquial, negant-se a lliurar-los ni tan solament al senyor Bisbe".

(continuarà)

Baltasar Porcel

CEL I TERRA

< POEMA >

.... I arribarà es dia definitiu
en que cel i terra s'ajuntin, ofegada,
i s'escoltarà una veu que dirà: redimiu
sa vostra ànima de tots es pecats.

Cel i terra junts per sempre, cap es fi;
cap a s'explosió d'una voluntat suprema,
sentint-se es cosos, cap allà, cap aquí,
fruit de s'unió de vida celestial i passatgera.

!Oh, cel i terra, companys inseparables
com dues mirades de profund sentiment;
de cada ullada vostra sorgiran inimaginables
estels d'alegria i amore de cor ardent!

Arribarà, ¡ja ho crec!, ànimes dormides,
hipocri-humans que vagam sense destí;
i s'escoltarà una veu un sens fi de dias,
que dirà: cel i terra junts per sempre ¡cap es fi!.

ANTONI MIRALLES
=====

GRUP CULTURAL BALENGUERA D'ANDRATX

FEU-VOS SOCIS
LLETGIU — PARIATGE

CRISIS ENERGETICA ???

Hoy en día la sociedad se enfrenta con multitud de problemas, uno de los más acuciantes es el de la energía, el fantasma del racionamento y la restricción ronda nuestras cabezas.

De todas formas, tenemos tiempo suficiente para tratar de poner a punto otros sistemas de energía. Siguiendo con el petróleo deberíamos tener en cuenta la opinión de la Encuesta Delphi, realizada por una serie de expertos reunidos en la conferencia mundial de la energía, quienes afirman que todavía quedan por producir unos 300 000 millones de toneladas de petróleo teniendo en cuenta que la producción mundial total es del orden de unos 3.000 millones de toneladas, tenemos todavía para rato. Si este no fuese cierto, todavía podríamos echar mano a una serie de productos como gas, aceites pesados, arenas asfálticas, etc. que si bien su comercialización no había sido rentable hasta ahora, teniendo en cuenta el encarecimiento del petróleo, si lo podría ser dentro de unos años i cuyas reservas equivalen a las del petróleo convencional.

De las otras energías las que parecen merecer la mayor confianza en los sistemas gubernativos es la energía nuclear, sin embargo es extremadamente peligrosa y por si fuera poco su baratura es muy discutible, las subidas del uranio natural (combustible nuclear) estan dejando en ridiculo las subidas del petróleo.

En los principios de la década pasada un kilo de uranio valia unos 330 dólares; en el 77, 950 dólares. Las centrales nucleares de tipo medio (1.000 megaváties) en el año 73 costaban 24.000 millones de pesetas, en el 78 rondaban los 188.000. Las reservas españolas estimadas en 43.000 toneladas, tan solo cubren un 20 de la demanda del Plan Energético Nacional, además el tiempo de duración de una Central Nuclear se estima alrededor de 20 a 30 años, y hay que desmantelarlas, lo que viene a suponer otro gasto enorme, alrededor de un 40% de coste de producción, más los gastos de mantenimiento y vigilancia de estos cementerios altamente radioactivos: cada vez son necesarios nuevos sistemas de seguridad, (dada la peligrosidad), y que conlleva a una subida adicional ya que si un kilovatio/hora cuesta 913 dólares, el 60% se lo comen dichas medidas de seguridad, estos datos que podrian parecer de un ecologista loco o esquizofrenico, son en realidad efrecidos por la comisión de energía atómica de los E.E.U.U. ¿Porqué? cabria preguntarse esta loca carrera hacia la nuclearización, que aparece en P.E.N. pues porque la construcción de centrales nucleares produce grandes beneficios a "ciertos belsillos" sin escrúpulos, que olvidan o "pasan" de otras formas de energía que no sea nuclear, a la cual nos la presentan como única viable para un futuro próximo; En mallerquin decimes...

" Hi ha un pensament a fer "

"Pere Antoni"

A la mort de Llorenç Villalonga

Se n'ha anat per a sempre un mestre i un amic, el novel·lista Llorenç Villalonga. Per alguns aquest nom els serà indiferent, per altres en tindràn un coneixement molt petit: el que van veure d'ell fa uns anys per televisió, i aquí s'haurà acabat la cosa ...Perquè la veritat sigui dita: al nostre poble es poden comptar amb els dits de la mà les persones que l'hagin pogut llegir. I no deixa de ser llastimós, perquè la seva obra enllestida és molt abundant: novel·la, teatre i narració ...Per desgràcia però a Andratx són molts els des-nivells que troben amb la resta dels pobles de Mallorca de la nostra categoria, sempre que Andratx tengui categoria. Si ja ho sé: jugam a III Divisió, i amén!

Aleshores que em donaren el premi "Ciutat de Palma" vaig tenir la sort de tractar personalment amb don Llorenç, a la seva senyorial casa del carrer Estudi General, al barri vell de la Seu, a Ciutat. Després vengueren altres encontres; un d'ells a Binissalem, el seu poble, a la magnífica casa on es descriu el mite de Bearn, on vaig poder contemplar a la clasta el lledoner de la famosa narració. Sempre em demanava per en Baltasar Porcel. La senzillesa de la seva personalitat m'impressionà; xerrava de baixet, cordialment. D'una manera culta, refinada. Era una d'aquestes persones en s'hi transpuia tot d'una que no han fet mai mal a ningú.

Aprofitant aquest article (i aquest ha estat un dels principals motius que m'han impulsat a escriure-le) voldria aconsellar a les generacions joves- la generació que fa Pariatge, per exemple; perquè de les velles es pot esperar poques coses -que es prenguin interès per a llegir: "Bearn"; "Mort de dama", L'hereva de donya Abdulia", "El misantrop", novel·les que són les que a mi més m'agraden, però de fet poden escollir d'una llista molt més intensa ...i descobriren el món fascinant de la Mallorca vuitcentista, una societat decadent mallerquina, a la qual Villalonga va pertànyer, i a la que després va descriure admirablement i amb humor, cosa que li valgué més d'una enamistat.

Mallorca ha perdut a un dels seus millors presistes. S'ha dit, i amb justícia, que després de Ramón Llull venia ell.

Que Déu l'hagi acollit amb amor, per al descans de segles i segles.

Gabriel Tomàs

RELACIONS ENTRE ALARÓ I ANDRATX AL SEGLE XIV.

Al'edat mitja les viles de l'interior de l'illa de Mallorca tenien l'obligació de socórrer a les viles de la costa tan en temps de guerra com en temps de pau. En aquest darrer cas aportant el homes necessaris per a les escoltes i guaites. A les viles d'Alaró i Binissalem les pertocava la vigilància i defensa de la costa andrixola.

A mitjan segle era capità d'Alaró Arcís Montalegre. L'any 1355 es trobava a la ciutat de Càller de l'illa de Sardenya, en servei reial com a conestable de 40 servents; però com que caigué en malaltia tornà passar a Mallorca en la nau de Guillem Reig. La malaltia no devia esser molt greu, perquè poc després En Montalegre exposava que "anà per capità dels hòmens de Alaró en les marines de Andraig ab sinquanta hòmens de Alaró", a causa d'unes galeres genoveses, i per pagar els salaris es corria per Alaró una talla o impost contra la forma acostumada, és a dir, que els jurats volien fer pagar cada casa a parts iguals, tant el major com el menor.

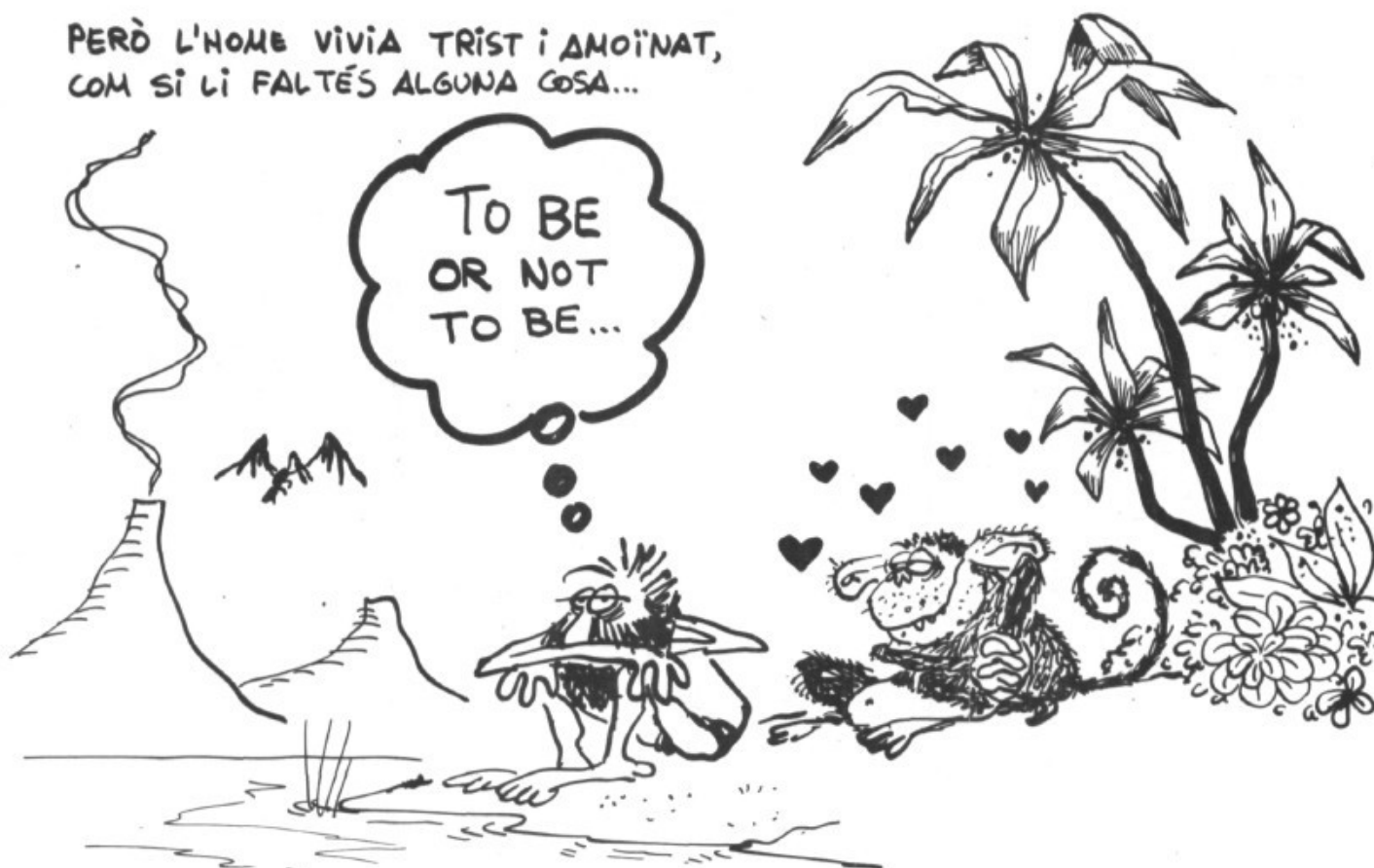
També l'any 1365 l'alarener Arnau Llinàs protestava contra el batle bisbal del lloc d'Almadrà, alqueria d'Alaró, perquè li exigia una taxa reclamada pel batle de Robines-avui Binissalem- per pagar el salari de les escoltes d'Andratx, (1)

Ramón Resseló

(1)-Arxiu del Regne de Mallorca. Lletres comunes: 15 f. 67v, 16f. 54, 29 f. 45v.

HUMOR

PERÒ L'HOMME VIVIA TRIST I AMOÏNAT,
COM SI LI FALTÉS ALGUNA COSA...

A M^a del MAR BONET

Ja han passat sis hores i encara estic impressionat, sembla incredible que una dona i un home - "Maria del Mar Bonet i Lautaro Roses" - es guanyassin d'aquesta mena, molts de cents d'assistents, fets en principi, i després aplaudint drets, rabiosament; per un moment, s'espirit de mallorquinisme de-deber va imperar, però tranquil·la, els moments màgics han passat i tot torna a esser quasi com abans.

Dia 18 de gener Maria del Mar Bonet va cantar, o millor dit, va meravellar amb sa seva preciosa veu a tot s'Auditorium de Ciutat, per cert, completament plé; hi havia preus populars -¿No podria ser sempre així?. (per favor).

Cançons populars mallorquines, lletres de na Maria del Mar, poemes d'en Costa i Llobera, V. A. Estelles i altres temas han estat per a tots neltros un plaer sà i necessari de dins un món materialista, consumista i no gaire intel·ligent.

¿ No es alenar?, escoltar frases com aquestas...

-Volies una dona i trobares una persona

-Ma-mare sempre plera i jo ja no se plorar

-Es fa llarg esperar que el mon s'enfensi per tornar-le edificar.

I tantes altres que sempre desprenen un sentiment, una sensació, una festa, un esforç ben arrelat en es cor popular; no podria mancar la bandera mallorquina, no és que jo sigui partidari d'una adoració d'es símbol, però es innegable que encara avui sa nostra bandera es un crit de progressisme i llibertat; així quan s'agitava i es cantava LA BALEN GUERA, sa verdadera llibertat semblava més aprop.

Com sempre Maria del Mar Bonet va cantar molt seriament, sa música fou de gran qualitat, sa gent tant sols va interrompir aplaudint estrofes amb certa significació "especial", com ses referencias a : "Dragonera petita, que uns homes tresetjaven" è "Sa poca llum que fa es jove que nos comanda". Estic per pensar que s'espirit de sa "Nova Cançó" no està tan mort com diuen.

I no penseu que ses lletres de na Maria del Mar han tornat revolucionaries, no, encara que ella personalment sempre ha actuat com progressista i mallorquina, ses sevas cançons no sen de brega, però aixó sí, tan bellas i penetrants que nos obligan a desitjar una vida millor i a treballar per aconseguir-la.

Guillem Simó

LAS ESCUELAS

Continuando con la sección las escuelas, estuvimo hablando con el director del Colegio Nacional Mixto de Andratx, Sebastián Garí, con el fin de conocer los problemas de dicho centro.

- ¿ A que se debió su petición de traslado a este centro, y su posterior elección como director ?

Mi petición de traslado, fue debida a motivos familiares. La elección de Director, según le mandado en una orden ministerial fue democráticamente, en votación secreta entre los profesores de la comarca.

- Existen problemas para el funcionamiento del comedor. ¿ Cree que su funcionamiento puede beneficiar a los alumnos ?

Desde el primer momento en que se ponga en funcionamiento el comedor habrá beneficio por parte del colegio, o sea por parte de los alumnos, de sus padres y de los propios profesores.

- El centro cuenta con unas instalaciones deportivas excelentes, ¿ A que se debe que se promueve poco el deporte ?

La infraestructura de las instalaciones es excelente, pero faltan los elementos de trabajo, como pueden ser pelotas, redes, etc. Ahora gracias al dinero que se consigue del aparcamiento instalado los días de futbol hemos pedido comprar unas porterías, pero como el centro aun no esta oficialmente inaugurado, todos los gastos corren a cuenta de los padres y otras personas que colaboran.

- ¿ Cree que el actual horario es mejor que el anterior ?

El horario le impusieron las condiciones (no funcionaba el comedor y los transportes de los niños de la comarca eran caros), pero si miramos hacia el futuro este horario deja muchas horas libres al alumno para que se divierta con funciones extraescolares.

- ¿ Cree que sería posible la instalación de un instituto de B.U.P. en Andratx ?

Es una obra que esta en manos de los padres y del Ayuntamiento. En lo que respecta a los profesores ayudariamos todo lo que fuera necesario. Representaría una mejora extraordinaria para la comarca.

- ¿ Existen problemas entre los padres y los profesores de este centro ?

En general la mayoría de los padres de alumnos son responsables y entienden que el profesor siempre trabaja en bien del alumno por lo que los problemas son pocos.

- ¿ Es cordial la relación entre la Asociación de Padres y los profesores ?

Cree que falta mas información para que las relaciones vayan mejor y no haya malentendidos, aunque es deseo de las dos partes que el beneficiado sea el alumno. La asociación cumple un trabajo dentro del centro que hace falta.

Deseamos que los problemas en que se encuentra el Colegio Nacional Mixto se solucionen pronto, ya que en él se beneficiaría la comarca de Andratx.

AJEDREZ

A partir del sabado, 1 de Marzo, en el salón de sesiones del Colegio Nacional Mixto de Andratx se jugará durante ocho semanas (Sábados), el Campeonato Individual de Mallorca-Grupo A, en las categorías de Primera, Segunda y Juveniles, organizado por la Penya d'Escacs Balenguera y el C. A. Andratx conjuntamente.

EXCURSIONISMO

Los días 15 y 16 de Marzo se celebrará una acampada en el Mirador de la Trapa organizada por el Grup Cultural Balenguera, todas las personas interesadas en participar podrán pasar a informarse por el local social los Viernes a partir de la 9 de la noche

Quan...?

- Quan deixarà Andratx d'ésser el lloc de Mallorca més afectat per els incendis forestals ?
- Quan serà que els inculs deixaran de creure que els intel·lectuals son "CAPS DE FABÀ" ?
- Quan es que a Andratx es fomentaran altres esports que no siguin es futbol i derivats ?
- Quan se dirà de discriminar els barris de ses aferes d'Andratx en sa qüestió de serveis públics que tant necessiten ?

Xafarder

Han aparecido durante este mes dos libros, cuyos autores son colaboradores de PARIATGE, "Deserter" de J. F. March, y en versiones catalana y castellana, "Las manzanas de oro" de Baltasar Percel.

\$ & \$ & \$ & \$ & \$ & \$

Definitivamente, se van a acabar las obras de "Sa Plaça" y no habrá el desnivel que era motivo de no pocos comentarios burlones.

& \$ & \$ & \$ & \$ & \$ & \$

Seguimos sin comprender el porqué el pueblo de Andratx, se muestra indiferente delante de un problema que le afecta tanto como es la Urbanización de Sa Dragonera. Es incomprensible que los coloquios organizados por el G.O.B. con intención de informar, se vean faltos de asistencia.

En este mes de Marzo se harán públicas las bases del II Concurso de Redacción "Baltasar Percel", en él podrán participar los alumnos de los colegios andritxeles y Palmeras, con temas que afecten al pueblo de Andratx.

\$ & \$ & \$ & \$ & \$ & \$

Este año en los carnavales, destaca Palma con el resurgimiento de "Sa Rua" volviendo a la bonita y tradicional fiesta de antaño. Al contrario en Andratx de los carnavales solo se vieron los disfraces, ya que los guateques organizados solo sustituyeron a las discotecas.

DESERTOR

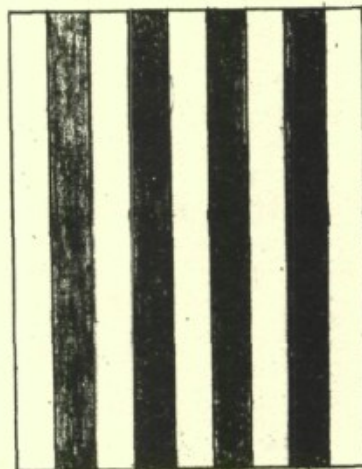
JOAN FRANCESC MARCH

JOAN FRANCESC MARCH neix a Santa Margalida, Mallorca, el 1927. Fa els primers estudis a Ciutat de Mallorca. L'any 1945 va a Barcelona a cursar la carrera de Dret. Més tard ingressa a la Congregació dels Sagrats Cors, fent els estudis sacerdotals a Lluc i a Roma.

Un bon grapat d'anys ha desenvolupat les seves activitats a Itàlia, Cuba i Argentina, fins l'any 1974 que va tornar a la nostra Roqueta. Immediatament assumeix els problemes socials, històrics, lingüístics, culturals i polítics del seu poble mallorquí, amb una gosadia inhabitual en aquestes contrades.

L'any 1976 publica **L'Hereu de la Corona**, novel·la traduïda a l'alemany per Klaus D. Erfurth; el 1977 **Confessions d'en Gori Soler**; el 1978 **Els Triomfadors**; el 1979 promou i dirigeix el primer volum de **Lectures Mallorquines**. Amb les obres publicades, altres inèdites i les conferències que ha donat per molts pobles de Mallorca, en JOAN FRANCESC MARCH "és un predicador apassionat d'un conjunt de veritats que s'identifiquen amb les senyes d'indentitat del poble mallorquí, expoliat, oprimat, colonitzat". Aquesta ha estat fins ara la seva meta essencial d'escriptor.

DESERTOR, amb l'estil sempre ple d'interès i emoció d'en JOAN FRANCESC MARCH, aborda el problema actualíssim de la violència i el perill d'una guerra nuclear: "Mentre nosaltres dormim; quan, al matí, sortim... per viure les petites coses quotidianes, una mà inconscient, a les ordres de programadors perversos, fa córrer lentament, però sense aturall, la maneta d'una palanca que, quan arribi al punt zero, pot fer esclatar el nostre estimat planeta".

**CAIXA D'ESTALVIS
DE LES BALEARS
"SA NOSTRA"**

**CAJA DE PENSIONES
"la Caixa"**